

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-08-05)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-08-05)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 239. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000047.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min kjære Ludvig!

Jeg sender Dig her Billedet af den Brønd jeg i den senere Tid har drukkert af, tilligemed Kreuzbrunnen; da dette Vand gjør mig godt, tænkte jeg Du ikke vilde have noget imod at se. 240kjendte Billedet af den Plet der hjælper til at styrke mig. Heidler har nu besluttet, at jeg skal til Franzensbad, hvor jeg skal opholde mig i 14 Dage. Vi reiser fra Marienbad Torsdag den 10de og indtræffer da i Franzensbad samme Dags Aften. Fra Franzensbad reiser vi den 25. og indtræffer i Hof samme Dags Aften, hvor vi overnatter. Fra Hof til Hamburg den 26: Fra Hamburg til Kjøbenhavn den 29. Vi indtræffer altsaa i Kjøbenhavn d. 30. Saaledes er Planen lagt. Dresden og det sachsiske Schweitz falder altsaa bort for denne Gang. Det lader til at være Himlens Villie, at jeg ikke paa mine mange Reiser skal see Dresden. Dit Svar paa dette Brev er det altsaa bedst Du sender til Franzensbad. Skulde her imidlertid komme Breve hertil, blive de sendte efter os. Det er ubehageligt atter at skifte Opholdssted og tale med en ny Læge, men man er jo nødt til at lystre. I Franzensbad henvender jeg mig da til Dr. Köstler efter Dit og Suhrs Raad. Selv om jeg kunde blive længer borte, mærker jeg nok, at det ligger Anthon paa Hjerte at være hjemme ved Sæsonens Begyndelse af Frygt for at tabe Roller eller Feu. Og jeg selv længes jo ogsaa efter Hjemmet. Opholdet her har i det hele taget været behageligt. Naturens Skjønhed, Luftens Reenhed, og de mageløse Belysninger især ved Solnedgangen have især bidraget hertil. I Aftes saae vi en Regnbue paa klar Himmel belyst af Solen med den meest magiske Virkning. Jeg tager virkelig min Bemærkning om Bjerg-Naturen tilbage. Naar Bjergene forenes med Sletterne, som her er Tilfældet, er det noget utroligt smukt, og man har Flader her at skue ud over, som overgaaer de største hos os jeg har seet. Du vilde bestemt synes det samme om Du kjendte og saae al den Skjønhed som her findes. Etatsraad Dahl reiste herfra i Onsdags og gik til Holland, hvor han, efter Aftale, skal indtræffe med Holmblad og Kammerherre Sick. 1)

Vort egentlige Selskab her er ved hans Bortreise borte, men Tiden gaaer dog ret godt, uagtet der er noget væmmeligt is. 241at bruge al sin Tid til at mase med det usle Legeme, vi her har at slæbe paa, men saalænge Sjælen er frisk, og kan lee og græde, gyse og haabe, er man jo dog i Besiddelse af det vigtigste. I Nat havde jeg en fæl Drøm om Dig, men jeg vil ikke tro paa den. Det er dog underligt, at man om Natten kan drømme fælt om den, man om Dagen tænker saa godt om. Det maa være onde Dæmoner, der hviske En sligt i Øret i Drømme, ligesom Mefistofeles hvisker Gretchen i Øret i Faust. Men naar man ikke troer derpaa, har det vel ingen Magt. Naar jeg vandrer her om paa mine eensomme Veie, da forekommer det mig saa ofte at En kalder: Hanne! Jeg vender mig da hastig om, men der er ingen. Er det, om ikke Din Længsel, saa dog Din Tanke der bliver lydelig i mit Øre? Jeg veed det ikke, jeg veed kun at det skeer, men ikke om det betyder Advarsel eller Haab. Da jeg er et Stykke af en Hex, lægger jeg Betydning i Alt, hvad der møder mig, og seer ofte noget i det, som en Anden ikke vilde ænse. Nu begynder jo snart Dine urolige Undersaatter at samle sig. Hvad bliver det dog til med Nielsen? Du maa jo dog itide vide, om han bliver eller gaaer, da han er inde i de fleste Stykker, den Jammerprinds. Jeg gyser lidt for denne Vinters Gjenvordigheder. Forleden hørte jeg den bedste Musik jeg har hørt her. Det var en fattig bøhmisk Familie. Konen, som saae ud til at være en 50 Aar, sang med en endnu frisk Stemme og spille Harpe dertil. Hun lokkede Veemodstaarer ud af mine Øine! Det er dog forunderligt, at disse Bjerg-Sange kan bringe os Sletteboere til at føle Hjemvee, man skulde jo tro, at vi maatte blive kolde ved deres hjemlige Sange, ligesom de vist vilde blive kolde ved vore, og dog ved jeg intet som saaledes kan stemme til Længsel efter Hjemmet og efter — Gud veed hvad — som disse Sange. Her var ogsaa en Concert forleden af Tyrolere. Du kan da begribe, at jeg var ganske vild for at komme derhen. Det var to Herrer og een Dame. Den ene af dem var halt, den anden gammel og ækel, og Damen enøiet.s. 242Hun sang imidlertid godt og skjelede saa godt hun kunde med det eene Øie. Jeg havde iforveien gysert over min Rørelse, men den faldt ud til Latter. Farvel for denne Gang, min Lud- vig! jeg havde haabet paa Brev i Dag, nu haaber jeg paa i Morgen. Du skal ikke sige til nogen, naar vi ventes hjem. Anthon vil overraske sin Familie. Jeg vil ikke overraske Dig, det er saa farligt med disse Overraskelser. Jeg kysser Dig i Tankerne. Far vel!

Din Hanne.